

In dankbare herinnering aan

Annie Lentfert-Knaap

weduwe van Gerrit Lentfert

Annie werd geboren op 12 maart 1914 te Hengelo. Zij is 16 februari 2007 in het verpleeghuis 'Herinckhave' overleden. Na de uitvaartviering in de O.L. Vrouwekerk vond op 21 februari de crematie plaats in Usselo.

Annie was de jongste in een gezin met 3 kinderen. Het was de tijd van de textielindustrie, waarin ze gedurende 14 jaar werkzaam was. Op 6 augustus 1942 trouwde ze met Gerrit Lentfert en vanwege de woningnood gingen ze bij mam's ouders inwonen aan de Meeuwenweg in Hengelo. Ze kregen veel bezoek en ze stond vanzelfsprekend voor iedereen klaar. Gerrit en Annie kregen 6 kinderen en ze was de spil van het gezin. Het leven was niet altijd gemakkelijk, de zorg voor het gezin en voor oma, die gedurende 37 jaar deel van het gezin uitmaakte. Vakanties werden niet overgeslagen.

Vanaf het begin van het huwelijk met de kinderen op de fiets naar De Lutte, vakantie bij de boer, later naar zee en Ormmen. Veel plezier hebben ze gehad van hun zomershuisje in Ootmarsum, waar ook velen hen wisten te vinden. Muziek was erg belangrijk in het gezin. Hoewel ze het jammer vond dat ze zelf geen instrument bespeelde, moedigde ze iedereen aan muzikales te nemen. Creatief als mam was, maakte ze van zgn. '1 gulden lapjes', kleding voor het hele gezin, zelfs voor Sinterklaas!

Nadat pap in 1984 overleed, was haar vervoersmiddel de fiets. Omdat ze steeds moeilijker de trap op kon lopen, verhuisde ze in 1991 naar een aanleunwoning van 'Het Singraven'. Ze deed fietsend de boodschappen en hiermee kreeg ze helaas in 1992 een ernstig ongeluk, waardoor ze niet meer mobiel was en ze tot haar grote spijt niet meer kon fietsen. Door hartklachten en doordat ze steeds minder kon zien, werd ze meer en meer afhankelijk van anderen, wat ze erg moeilijk te accepteren vond. Ze brak haar heup in 2003, waardoor zelfstandig wonen voor haar onmogelijk werd. Herinckhave werd haar thuis, maar ondanks de goede verzorging was het moeilijk wennen voor haar.

Haar geloof heeft altijd veel voor haar betekend en in haar laatste levensjaren was het een grote steun voor haar. Ze leefde van bezoek naar bezoek en genoot ervan om voor verjaardagen en andere uitstapjes opgehaald te worden. Trots was ze toen ze over-oma werd en ze genoot ook van de achterkleinkinderen.

Toen ze onlangs opnieuw viel, gaf ze de moed op. Vanaf toen ging haar gezondheid snel achteruit en op vrijdag 16 februari sliep ze vredig in, wetend dat ze weer met pap herenigd zou worden.

Mam, je was een moedige vrouw.

Bedankt dat je het zo lang volgehouden hebt om bij ons te zijn.

We zullen je missen.

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen